

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

07 februarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Petru Ursache,

Judecători – Nadejda Toma, Anatolie Țurcan,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către inculpatul Geleri Zeyneddin, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 septembrie 2017, în cauza penală în privința lui,

Geleri Zeyneddin XXXXX, născut la XXXXX, originar din XXXXX, or. XXXXX, domiciliat în XXXXX, bd. XXXXX, ap. XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

- 1. 20.04.2016 – 26.09.2016 (prima instanță);**
- 2. 28.10.2016 – 28.11.2016
05.05.2017 – 05.09.2017 (instanța de apel);**
- 3. 03.02.2017 – 28.03.2017
10.11.2017 – 31.01.2018 (instanța de recurs).**

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 26 septembrie 2016, Geleri Zeyneddin a fost achitat de sub învinuirea de săvârșire a infracțiunii prevăzute de art. 220 alin. (1) Cod penal, pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

2. Potrivit sentinței s-a stabilit că Geleri Zeyneddin, **de către organul de urmărire penală, a fost învinuit** în faptul că la începutul lunii septembrie 2015, aflându-se în mun. Chișinău, urmărind scopul îndemnării și înlesnirii practicării prostituției de către alte persoane, știind cu certitudine că are o persoană care a solicitat să-i fie acordate servicii sexuale contra plată, a contactat-o telefonic pe XXXXX și i-a fixat o întâlnire pentru aceeași zi în restaurantul hotelului "Weekend Boutique Hotel", situat pe str. Arborilor 7, mun. Chișinău.

Geleri Zeyneddin, cunoscând cu certitudine despre existența clientului care i-a solicitat o persoană de sex feminin pentru prestarea serviciilor sexuale contra plată, acționând cu scopul realizării intențiilor sale infracționale, în cadrul întâlnirii avute cu XXXXX în restaurantul hotelului "Weekend Boutique Hotel" din mun. Chișinău, i-a propus să practice prostituția, prin convingeri că va fi bine plătită, trezindu-i în așa fel interesul ultimei pentru practicarea prostituției, prin ce a îndemnat-o la practicarea acestei activități.

Tot atunci Geleri Zeyneddin, obținând consimțământul lui XXXXX de a practica prostituția, i-a înlesnit practicarea acestei activități, găsimdu-i client, precum și asigurând legătura între client și prostituată. Ca rezultat XXXXX, după asigurarea legăturii de către Geleri Zeyneddin cu clientul căruia urma să-i acorde servicii sexuale contra plată, aflându-se

în hotelul "Weekend Boutique Hotel" din mun. Chișinău, a prestat servicii sexuale clientului contra sumei de 100 Euro.

De către organul de urmărire penală, acțiunile lui Geleri Zeyneddin au fost încadrate în baza art. 220 alin. (1) Cod penal - proxenetismul, cu indicii calificativi - îndemnul la practicarea prostituției și înlesnirea practicării prostituției.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Geleri Zeyneddin să fie recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 220 alin. (1) Cod penal, cu încetarea procesului penal în privința acestuia în conformitate cu Legea privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, nr. 210 din 29.07.2016.

În motivarea cererii depuse, apelantul a invocat următoarele:

- prima instanță nu a analizat în cumul toate probele prezentate de către partea acuzării, dându-le o apreciere necorespunzătoare stării de fapt stabilite, bazându-se doar de declarațiile inculpatului și ale martorului XXXXX, date în cadrul ședinței de judecată, fără a le aprecia pe cele date de martorul dat la urmărirea penală în raport cu valoarea probatorie a procesului-verbal de prezentare spre recunoaștere a persoanei, prin care XXXXX l-a recunoscut pe inculpat ca fiind persoana care a solicitat-o pentru prestarea serviciilor sexuale unui prieten de-al său, probă care nu a fost declarată nulă și urma a fi pusă la baza sentinței.

În acest context, apelantul a criticat concluziile primei instanțe, precum că martorul XXXXX nu l-a recunoscut pe inculpat în ședința de judecată, ca fiind aceeași persoană pe care a recunoscut-o la urmărirea penală. Apelantul a considerat că poziția martorului, diferită de cea de la urmărirea penală, nu putea servi drept temei de achitare a inculpatului, inclusiv din considerentul că în cadrul ședinței de judecată nu se efectuează recunoașterea persoanei, totodată fiind relevant că, potrivit art. 116 alin. (5) Cod de procedură penală, nu poate fi efectuată recunoașterea repetată a persoanei de către aceeași persoană, după aceleași particularități.

Astfel, apelantul a menționat că poziția exprimată de martorul XXXXX în prima instanță urma a fi apreciată critic, or declarațiile acestui martor au fost date cu scopul de a induce instanța în eroare și de a-l apăra pe inculpat, pentru ca ultimul să evite răspunderea penală.

În opinia apelantului, lipsa veridicității declarațiilor date de martorul XXXXX în prima instanță se demonstrează prin conținutul procesului-verbal de recunoaștere a persoanei, conform căruia XXXXX a recunoscut persoana de pe fotografia nr. 2 ca fiind persoana pe numele Zeyn, care s-a dovedit a fi cetățeanul XXXXX Geleri Zeyneddin care, la rândul său, i-a propus să presteze servicii sexuale contra sumei de 100 Euro unui prieten de-al său la hotelul "Weekend Boutique Hotel".

Suplimentar, apelantul a invocat că XXXXX, în cadrul urmăririi penale, a indicat adresa de domiciliu a persoanei care i-a propus să presteze servicii sexuale contra plată, care coincide cu cea a inculpatului, iar ultimul a declarat că la adresa indicată domiciliază singur și imobilul nu a fost dat în locațiune, circumstanțe care, în ansamblu, demonstrează că martorul B XXXXX intenționat a depus declarații neveridice, relatând că nu-l cunoaște pe inculpat.

În ansamblul celor relatate, apelantul a criticat concluziile primei instanțe, care a acceptat poziția lui XXXXX, precum că la urmărirea penală a dat declarații fiind stresată, deoarece a fost trezită de dimineață. Apelantul a menționat că prima instanță pripit a acceptat această poziție, fără a lua în considerare că audierea martorului și acțiunea de recunoaștere a

persoanei au avut loc în zile diferite, fapt care denotă că martorul XXXXX a avut timp suficient pentru a se liniști și a chibzui asupra declarațiilor sale.

- întru dovedirea faptului că martorul XXXXX încerca să ducă instanța în eroare, conform art. 90 alin. (3) pct. 4) Cod de procedură penală, partea acuzării a înaintat un demers privind audierea în calitate de martor a ofițerului de urmărire penală al CCTP al INI al IGP a MAI, Chiosa V., care a fost respins de către prima instanță. De-asemenea, a fost respins și demersul prin care s-a solicitat anexarea la materialele cauzei și audierea în cadrul ședinței de judecată a CD-ului cu înregistrările convorbirilor telefonice, prin care se confirmă că XXXXX purta discuții cu inculpatul.

Sub acest aspect, apelantul a invocat limitarea părții acuzării în dreptul de a prezenta probe suplimentare, cu încălcarea principiului egalității părților în proces, deoarece prima instanță nu a indicat motivul respingerii demersurilor și în baza cărei prevederi legale și-a întemeiat soluția.

- în opinia apelantului, declarațiile martorului apărării Gonța Andrei, puse la baza soluției de achitare a inculpatului, de asemenea au fost date cu scopul de a duce instanța în eroare, or acesta a relatat că ține minte cu certitudine doar evenimentele petrecute în zilele de 08 - 09.09.2015, la care s-a referit partea apărării, iar la întrebarea procurorului cu privire la zilele anterioare sau ulterioare celor menționate și dacă l-a văzut pe inculpat la "Weekend Boutique Hotel", a relatat că nu ține minte. În acest context, apelantul a considerat ca fiind evident faptul că martorul Gonța Andrei a relatat doar acele aspecte în privința cărora a fost instruit.

Apelantul a conchis că probele aculumulate în cadrul urmăririi penale sânt suficiente pentru dovedirea vinovăției inculpatului.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 noiembrie 2016, apelul declarat a fost respins, ca nefondat, cu menținerea sentinței.

4.1. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a statuat că starea de fapt și de drept se află în concordanță deplină cu materialele cauzei și corect a fost reținută de către instanța de fond, nefiind constatate temeiuri de casare a sentinței. În acest context, instanța de apel a considerat că prima instanță, la rândul său, a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor cauzei penale, examinând probele administrate din punct de vedere al utilității și veridicității lor, sub toate aspectele și în mod just a conchis asupra necesității achitării inculpatului de sub învinuirea imputată.

Astfel, instanța de apel a reținut că prima instanță în mod just a pus la baza sentinței declarațiile date de martorul XXXXX în prima instanță, în fața tuturor participanților la proces, cărora în conformitate cu principiul contradictorialității, a egalității armelor și dreptului la un proces echitabil li s-a oferit posibilitate să-i acorde întrebări.

Totodată, instanța de apel a reținut că din declarațiile martorului apărării, Gonța Andrei, care activează la restaurantul hotelului "Weekend Boutique Hotel" în calitate de chelner, rezultă că pe 8 septembrie 2015 și în general pe parcursul la toată luna septembrie inculpatul nu a fost la restaurantul hotelului nominalizat. Martorul a relatat că oaspeții care au fost la restaurant nu erau din partea inculpatului, iar instanța de apel a reținut că circumstanțele expuse de martor rezultă și din răspunsul administratorului "Weekend Boutique Hotel" - Coiceva I., în care se indică că inculpatul și nici un oaspete de la Compania "Mega Grup" SRL, în perioada 08-10 septembrie 2015, nu au fost cazați în hotel și nici nu s-au aflat în

incinta hotelului. Astfel, instanța de apel a respins alegațiile expuse de procuror, precum că martorul a declarat doar ceea asupra la ce a fost instruit să spună, deoarece în instanța de judecată martorul depune jurământ și este avertizat de răspundere penală.

În viziunea instanței de apel nu au existat careva circumstanțe care să impună aprecierea critică a declarațiilor martorului Gonța Andrei, or acestea coroborează atât cu declarațiile martorului XXXXX, care a menționat că nu l-a văzut niciodată pe inculpat, cât și cu răspunsul administrației "Weekend Boutique Hotel", care a confirmat absența inculpatului în cadrul hotelului în perioada indicată în actul de învinuire.

Referindu-se la procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie, prin intermediul căruia martorul XXXXX a recunoscut persoana de pe foto nr. 2 ca fiind inculpatul, instanța de apel a specificat că acțiunea procesuală s-a efectuat după fotografie alb-negru, fapt susținut și de martorul XXXXX în ședința de judecată, ultimei nefiindu-i prezentată spre recunoaștere persoana pe viu, fiind relevant că în cadrul procesului-verbal al acestei acțiuni nu s-a indicat despre imposibilitatea prezentării spre recunoaștere a inculpatului.

Instanța de apel, apreciind conținutul procesului-verbal de examinare a documentelor, din care rezultă examinarea copiei procesului-verbal de examinare obiectului din 09.12.2015, în care este descrisă examinarea descifrărilor convorbirilor telefonice efectuate de XXXXX, prin care s-a stabilit legătura telefonică între aceasta și telefonul mobil cu nr. XXXXX, care se presupune că aparține lui Geleri Zeyneddin, a reținut că careva probe ce confirmă că numărul dat i-a aparținut inculpatului, nu au fost prezentate de către procuror, fiind relevant că martorul Gonța Andrei, audiat în ședința de judecată în prima instanță, a declarat că îl cunoaște pe inculpat și a menționat că acesta are numărul de telefon XXXXX.

Totodată, instanța de apel a considerat că netemeinicia învinuirii aduse inculpatului rezultă și din procesul-verbal de examinare a documentelor, prin intermediul căruia a fost examinată lista persoanelor care au fost cazate în perioada 08-09.09.2015 la hotelul "Weekend Boutique Hotel" și prin care s-a stabilit că în perioada nominalizată au fost cazate 18 persoane, dintre care trei persoane din XXXXX și anume: XXXXX, XXXXX și XXXXX, circumstanță care de asemenea indică la absența lui Geleri Zeyneddin în acea perioadă la "Weekend Boutique Hotel", unde conform învinuirii a avut loc întâlnirea cu XXXXX.

Suplimentar, instanța de apel a reținut că atât la urmărirea penală, cât și în ședința de judecată partea acuzării nu a prezentat probe că ar fi identificat persoana la care indică nemijlocit martorul XXXXX, și anume "Zeyn" ca fiind locuitor al XXXXX, bd. XXXXX, ap. XXXXX, adresă care diferă de domiciliul inculpatului, care este amplasat în XXXXX, bd. XXXXX, ap. XXXXX. În același context, instanța de apel a menționat că organul de urmărire penală a omis să audieze martorul pe nume XXXXX, care rezultă că ar fi prietena martorului XXXXX, împreună cu care a prestat servicii sexuale persoanei nestabilite pe nume „Zeyn” în XXXXX, bd. XXXXX, în apartamentul situat la etajul XXXXX.

Astfel, instanța de apel a considerat că învinuirea înaintată inculpatului, precum că acesta ar fi efectuat acțiuni de îndemn și înlesnire la practicarea prostituției a XXXXX, nu s-a probat de către partea acuzării, ceea ce denotă că prima instanță a conchis în mod just asupra necesității achitării lui Geleri Zeyneddin de sub învinuirea de săvârșire a infracțiunii prevăzute de art. 220 alin. (1) Cod penal, pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către procuror, care în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, și anume că *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și faptei săvârșite i s-a dat o încadrare greșită*, a solicitat casarea totală a acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea cererii depuse, recurentul a reiterat motivele expuse în cererea de apel, indicând suplimentar că instanța de apel nu a îndeplinit cerințele stipulate în art. 101, 414 Cod de procedură penală și nu s-a conformat explicațiilor enunțate în pct. 14 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție "Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel", nr. 22 din 12.12.2005.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 28 martie 2017, a fost admis recursul ordinar declarat, casată total decizia instanței de apel și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

6.1. În motivarea soluției adoptate, instanța de recurs a statuat asupra temeiniciei, în parte, a argumentelor invocate de recurent, constatând că instanța de apel nu a examinat cauza multilateral și nu a dat răspuns la toate motivele invocate de apelant, expunându-se parțial asupra acestora.

Astfel, instanța de recurs a constatat că instanța de apel nu s-a expus asupra argumentelor apelantului, prin care s-a susținut netemeinicia respingerii demersurilor acuzatorului de stat în vederea audierii unui martor, prezentării de probe suplimentare și anexării la materialele cauzei și audierii CD-ului cu copiile înregistrărilor convorbirilor între inculpat și martorul XXXXX, precum și asupra veridicității declarațiilor ultimei, date la urmărirea penală.

În opinia instanței de recurs, argumentele apelantului urmau a fi abordate printr-un răspuns motivat, or în viziunea procurorului, aceste argumente erau apte de a răsturna soluția adoptată de prima instanță. În acest context, instanța de recurs, indicând jurisprudența relevantă a CțEDO, a reținut că obligativitatea motivării hotărârilor judecătorești face parte din setul de garanții stabilit pentru existența unui proces echitabil.

Referindu-se la constatările instanței de apel, instanța de recurs a reținut că aceasta a pus la baza soluției adoptate declarațiile martorului XXXXX, date în cadrul ședinței de judecată în prima instanță, unde a menționat că declarațiile incorecte făcute la etapa urmăririi penale s-au datorat stresului, fiind trezită de dimineață, neluând în considerație faptul că în cadrul urmăririi penale ultima a fost audiată în zile diferite și anume la data 17.02.2016 conform procesului-verbal de audiere a acesteia și la data de 25.02.2016 conform procesului-verbal de prezentare spre recunoaștere a persoanei, în care l-a recunoscut pe Geleri Zeyneddin.

Referindu-se la aprecierea critică dată de către instanța de apel procesului-verbal de prezentare spre recunoaștere a persoanei din 25 februarie 2016, *"deoarece acțiunea procesuală recunoașterea persoanei după fotografie s-a făcut după fotografie alb-negru, iar în cadrul procesului-verbal nu se indică despre imposibilitatea prezentării spre recunoaștere a inculpatului"*, instanța de recurs a reținut că instanța de apel, la rândul său, nu a dat apreciere în acest context declarațiilor martorului XXXXX, date la urmărirea penală, pripit indicând că *"prima instanță în mod just a pus la baza sentinței declarațiile date de martorul, XXXXX, în prima instanță, în fața instanței de judecată și a tuturor participanților la proces, cărora în*

conformitate cu principiul contradictorialității, a egalității armelor și dreptul la un proces echitabil li s-a oferit posibilitate să-i acorde întrebări".

Astfel, instanța de recurs a constatat că o astfel de abordare de către instanța de apel este contrară prevederilor art. 105, 109, 116 și 260 Cod de procedură penală, deoarece după efectuarea acțiunilor de prezentare spre recunoaștere a persoanei și audiere a martorului XXXXX, în cadrul urmăririi penale, ultima nu a înaintat careva obiecții sau demersuri în privința acestor acțiuni, acestea nefiind declarate nule. Mai mult ca atât, la data de 25 februarie 2016, când a fost efectuată prezentarea spre recunoaștere a lui Geleri Zeyneddin după fotografie, ultimul nu era în țară, astfel conform informației de la poliția de frontieră a RM, acesta a ieșit din țară la data de XXXXX și a intrat la XXXXX, prin punctul de trecere Chișinău-Aeroport. Totodată, raportând prevederile reținute la modalitatea audierii martorului de către persoana ce a efectuat urmărirea penală și întocmirii procesului-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie, instanța de recurs a constatat că martorului i-au fost explicate drepturile și obligațiile sale, acesta a fost avertizat pentru darea de declarații cu bună știință false, iar după audiere declarațiile au fost contrasemnate, astfel nefiind depistate careva încălcări, circumstanțe care au rămas fără apreciere din partea primei instanțe și a celei de apel.

Suplimentar, instanța de recurs a constatat că instanța de apel, la rândul său, nu a luat în considerație nici conținutul procesului-verbal de examinare a documentelor, prin intermediul căruia a fost examinată copia procesului-verbal de examinare a obiectului din 09.12.2015, în care este descrisă examinarea descifrărilor convorbirilor telefonice efectuate de pe telefonul cu nr. XXXXX ce aparține lui XXXXX, prin care s-a stabilit legătura telefonică între XXXXX și telefonul mobil cu nr. XXXXX, pricipit menționând că *"careva probe ce confirmă că numărul de telefon XXXXX i-a aparținut inculpatului, de către procuror nu au fost prezentate"*. În opinia instanței de recurs, instanța de apel nu a dat apreciere faptului că martorul XXXXX, în cadrul urmăririi penale, a declarat că Zeyn o telefona de la numărul XXXXX, care era înregistrat în agenda sa telefonică sub numele "Pups Mobil", astfel, în contradicție cu prevederile art. 100 și 101 Cod de procedură penală, instanța de apel nu a apreciat declarațiile în cauză și nu le-a evaluat în coroborare cu celelalte probe.

În prezența constatărilor efectuate, instanța de recurs a conchis că soluția achitării lui Geleri Zeyneddin a reieșit din respingerea și aprecierea critică a majorității probelor administrate pe caz, fără o motivare legală asupra acestei poziții.

Astfel, instanța de recurs a statuat că instanța de apel, la rândul său, pricipit a menținut soluția de achitare a lui Geleri Zeyneddin, fără a lua în considerație toate probele administrate la caz, prin ce a admis o eroare de fapt și anume discordanța între cele reținute de instanțele de fond și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente, ce a avut drept consecință pronunțarea unei soluții neargumentate. Sub aspectul celor relevate, instanța de recurs a conchis că erorile de drept invocate de recurent, prin prisma prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, și-au găsit confirmare, situație care impunea necesitatea casării deciziei instanței de apel.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 septembrie 2017, pronunțată integral la 03 octombrie 2017, a fost admis apelul declarat, casată total sentința și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Zeyneddin Omer a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 220 alin.

(1) Cod penal și i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de amendă, în mărime de 900 unități convenționale, ceea ce constituie 18000 lei.

7.1. În motivarea soluției adoptate, statuând asupra aprecierii eronate a probelor de către prima instanță, instanța de apel a **constatat** că Geleri Zeyneddin, la începutul lunii septembrie 2015, aflându-se în mun. Chișinău, urmărind scopul îndemnării și înlesnirii practicării prostituției de către alte persoane, știind cu certitudine că are o persoană care a solicitat să-i fie acordate servicii sexuale contra plată, a contactat-o telefonic pe XXXXX și i-a fixat o întâlnire pentru aceeași zi în restaurantul hotelului "Weekend Boutique Hotel", situat pe str. Arborilor 7, mun. Chișinău. Geleri Zeyneddin, cunoscând cu certitudine despre existența clientului care i-a solicitat o persoană de sex feminin pentru prestarea serviciilor sexuale contra plată, acționând cu scopul realizării intențiilor sale infracționale, în cadrul întâlnirii avute cu XXXXX în restaurantul hotelului "Weekend Boutique Hotel" din mun. Chișinău, i-a propus să practice prostituția, prin convingeri că va fi bine plătită, trezindu-i în așa fel interesul ultimei pentru practicarea prostituției, prin ce a îndemnat-o la practicarea acestei activități. Tot atunci Geleri Zeyneddin, obținând consimțământul lui XXXXX de a practica prostituția, i-a înlesnit practicarea acestei activități, găsimdu-i client, precum și asigurând legătura între client și prostituată. Ca rezultat XXXXX, după asigurarea legăturii de către Geleri Zeyneddin cu clientul căruia urma să-i acorde servicii sexuale contra plată, aflându-se în hotelul "Weekend Boutique Hotel" din mun. Chișinău, a prestat servicii sexuale clientului contra sumei de 100 Euro.

Constatând fapta săvârșită de Geleri Zeyneddin, instanța de apel a încadrat acțiunile inculpatului conform componentei de infracțiune, prevăzute de art. 220 alin. (1) Cod penal - proxenetismul, cu indicii calificativi - îndemnul la practicarea prostituției și înlesnirea practicării prostituției.

Instanța de apel a statuat asupra netemeinicii versiunii susținute de inculpat pe parcursul întregului proces penal, privind nerecunoașterea vinei, or aceasta denota tendința ultimului de a prezenta o stare de fapt ireală, necorespunzătoare probelor cercetate în cadrul ședinței de judecată în apel.

Instanța de apel a ținut să aprecieze critic declarațiile martorului XXXXX, date în fața primei instanțe și a celei de apel, prin care s-a susținut că nu-l cunoaște pe inculpat și nu știe generalmente ceva despre el, precum și nu cunoaște unde acesta domiciliază, or fiind audiată în cadrul ședinței instanței de apel din 27.06.2017, la întrebarea procurorului, XXXXX a relatat că susține declarațiile date în cadrul urmăririi penale, potrivit cărora a relatat detaliat circumstanțele cauzei și a indicat cu exactitate date privind persoana și domiciliul inculpatului.

În acest context, instanța de apel a reținut că declarațiile martorului XXXXX, date la urmărirea penală, își găsesc confirmare prin procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie, potrivit căruia XXXXX a recunoscut persoana de pe fotografia nr. 2 ca fiind "Zeyn", care s-a dovedit a fi Geleri Zeyneddin, inculpat în cauză, care în perioada 08.09.2015 - 09.09.2015, i-a propus să presteze servicii sexuale contra sumei de 100 Euro unui prieten de-al său, în incinta hotelului "Weekend Boutique Hotel" (f.d. 30-32, vol. I).

În același context, instanța de apel a reținut că aceste declarații și-au găsit confirmare și prin conținutul procesului-verbal de examinare a obiectului din 16.03.2016, în care este descrisă examinarea descifrărilor convorbirilor telefonice efectuate de pe telefonul cu nr.

XXXXX, ce aparține lui XXXXX. La examinarea descifrărilor respective s-a stabilit legătura telefonică între XXXXX și telefonul mobil cu nr. XXXXX, care potrivit declarațiilor primei aparține inculpatului. Instanța de apel a reținut că prin același proces-verbal a fost examinată și copia procesului-verbal de examinare a obiectului din 20.10.2015, din care rezultă examinarea telefonului martorului XXXXX, în care la opțiunea de contacte a fost depistat același nr. - XXXXX, sub numele "Pups mobil", care potrivit declarațiilor martorului dat aparține inculpatului. Suplimentar, instanța de apel a reținut că prin același proces-verbal a fost examinată și copia procesului-verbal de audiere a bănuitei XXXXX, care a depus declarații identice celor date în calitate de martor. Mai mult, instanța de apel a reținut că potrivit aceluiași proces-verbal de audiere a martorului XXXXX, ultima personal a scris că *"suplimentar la cele declarate, pot menționa că numărul de telefon a lui Zeyn era înregistrat și în agenda sa, sub numele "Pups mobil"*.

În prezența constatărilor expuse, instanța de apel a statuat asupra veridicității declarațiilor martorului XXXXX, date la urmărirea penală, acestea coroborând cu celelalte probe și confirmând vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii incriminate.

În contextul dat, instanța de apel a apreciat critic declarațiile date de martorul XXXXX în ședința de judecată în apel, prin care aceasta a explicat primei instanțe că declarațiile date la urmărirea penală au fost incorecte, din motiv că era stresată în urma trezirii de dimineată. Instanța de apel a constatat că martorul, la efectuarea acțiunilor procesuale, a fost audiat în zile diferite - 17.02.2016 și 25.02.2016, iar la ultima audiere din 25.02.2016 a declarat suplimentar celor expuse în procesul-verbal că "numărul de telefon a lui Zeyn era înregistrat și în agenda sa, sub numele "Pups mobil", circumstanță confirmată și prin procesul-verbal de examinare a telefonului mobil a acestui martor.

Referindu-se la incertitudinea creată privind adresa domiciliului inculpatului, apreciată în favoarea ultimului de către prima instanță, instanța de apel a constatat că însăși inculpatul a declarat că domiciliază în XXXXX, bd. XXXXX, ap. XXXXX, fapt confirmat prin extrasul din Registrul bunurilor imobile.

Instanța de apel și-a exprimat dezacordul cu poziția primei instanțe privind procesul-verbal de prezentare spre recunoaștere a persoanei din 25 februarie 2016, pe care ultima l-a apreciat critic din motiv că acțiunea de recunoaștere a fost făcută după o fotografie alb-negru, iar în procesul-verbal respectiv nu s-a menționat imposibilitatea prezentării inculpatului spre recunoaștere. În acest context, instanța de apel a constatat că acțiunile de prezentare spre recunoaștere a persoanei de către XXXXX și privind audierea ultimei nu au fost contestate de ea, astfel fiind valabile.

În contextul criticării poziției primei instanțe privind acțiunea de recunoaștere a persoanei, instanța de apel a ținut să menționeze că, potrivit informației de la poliția de frontieră a RM, Geleri Zeyneddin nu se afla în țară la momentul acțiunii respective, iar martorului XXXXX, care l-a recunoscut pe ultimul, i-au fost anterior explicate drepturile și obligațiile sale, aceasta a fost avertizată pentru darea de declarații cu bună știință false, iar declarațiile sale, după citire, au fost contrasemnate de ea, circumstanțe asupra cărora prima instanță nu s-a expus.

În aceste condiții, instanța de apel a conchis asupra prezenței elementelor infracțiunii de proxenetism în acțiunile inculpatului Geleri Zeyneddin, fapt confirmat prin materialele cauzei, examinate în cadrul ședinței instanței de apel.

Referindu-se la chestiunea individualizării pedepsei ce urma a fi stabilită inculpatului, instanța de apel a menționat că va ține cont de faptul că infracțiunea comisă face parte din categoria celor mai puțin grave, de persoana vinovatului - care este căsătorit, are la întreținere un copil minor, lucrează în calitate de director la SRL "Mega Grup" și nu are antecedente penale, de consecințele infracțiunii, de comportamentul inculpatului, precum și de faptul că în cauză nu au fost reținute circumstanțe atenuante sau agravante. În circumstanțele date, instanța de apel a considerat că pedeapsa penală sub formă de amendă, în mărime de 900 unități convenționale, ceea ce constituie 18000 lei, va fi echitabilă și va atinge scopul legal instituit.

8. Decizia instanței de apel este atacată cu recursuri ordinare de către inculpatul Geleri Zeyneddin, identice după conținute, depuse la 30 și 31 octombrie 2017 (prin poștă), care în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, și anume că nu au fost întrunite elementele infracțiunii, a solicitat casarea acesteia, cu menținerea sentinței.

În motivarea cererilor depuse, recurentul invocă următoarele motive:

- raportul ofițerului de urmărire penală, Chiosa V., eronat a fost reținut în calitate de probă, deoarece nu constituie mijloc de probă în sensul art. 93 alin. (2) Cod de procedură penală;

- instanța de apel neîntemeiat a acordat preferință declarațiilor martorului XXXXX, date la urmărirea penală, nefiind luat în considerație că martorul dat a relatat că inculpatul domiciliază pe adresa XXXXX, bd. XXXXX, et. XXXXX, pe când inculpatul a declarat că domiciliază pe adresa XXXXX, bd. XXXXX, ap. XXXXX. Astfel, declarațiile inculpatului, spre deosebire de cele ale martorului, corespund mijlocului de probă - înscrisului de la Registrul bunurilor imobile, potrivit căuia apartamentul nr. XXXXX, situat pe XXXXX, aparține cu drept de proprietate lui Geleri Zeyneddin;

- instanța de apel pripit a apreciat că numărul de telefon XXXXX, înregistrat în telefonul lui XXXXX sub numele de "Pups mobil", aparține lui Geleri Zeyneddin, or în materialele cauzei lipsesc probe ce ar confirma faptul dat. XXXXX a susținut că acest nr. de telefon nu aparține inculpatului, poziția dată fiind susținută și de ultimul, care a declarat că nu a purtat discuții, inclusiv telefonice, cu XXXXX;

- instanța de apel neîntemeiat a apreciat drept mijloc de probă procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie, dându-i o valoare prestabilită, fără a ține cont că după petrecerea acțiunii procesuale martorul XXXXX și-a schimbat poziția, negând orice aspect referitor la cunoștința cu inculpatul. Declarațiile martorului nu sunt dubioase, deoarece din materialele cauzei rezultă că între acest martor și inculpat nu au fost efectuate careva acțiuni procedurale la etapa urmăririi penale, fapt care confirmă că ei s-au văzut pentru prima dată în ședința de judecată.

În același context, recurentul menționează că apărătorul său a solicitat neadmiterea, în calitate de probă, a procesului-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie, deoarece: 1) deși la materialele cauzei era anexată informația că inculpatul nu era în țară, acest fapt nu justifică efectuarea recunoașterii persoanei, or urmărirea penală s-a desfășurat o perioadă îndelungată, depășind între timp perioada absenței inculpatului; 2) fotografia inculpatului, prezentată lui XXXXX pentru recunoaștere, a fost alăturată către 4 fotografii a unor persoane ce se deosebesc esențial între ele, fapt interzis de prevederile art. 116 Cod de procedură penală. Astfel, instanța de apel urma să-și motiveze soluția adoptată, prin expunerea asupra

solicitării apărătorului de neadmitere a probei nominalizate, fapt care nu a avut loc și care, în opinia recurentului, denotă că decizia instanței de apel este nemotivată;

- instanța de apel a apreciat eronat procesul-verbal de examinare a documentelor, potrivit căruia 3 din persoanele cazate la hotelul "Weekend Boutique Hotel", în perioada 08.09.2015 - 09.09.2015, erau de origine turcă;

- instanța de apel nu a dat apreciere atât declarațiilor martorului XXXXX, care a susținut că s-a întâlnit la hotel cu două persoane, una dintre ele prestându-i servicii sexuale, însă niciuna dintre persoanele date nefiind inculpatul, cât și declarațiilor inculpatului, care a negat aflarea sa în compania lui XXXXX;

- contrar soluției adoptate, instanța de apel s-a referit la declarațiile lui Gonța Andrei, deși acesta a relatat că printre persoanele cazate la hotel nu se afla inculpatul;

- contrar prevederilor art. 415 alin. (2/1) Cod de procedură penală, instanța de apel a audiat doar martorul XXXXX și a pus la baza condamnării declarațiile acesteia, deși din ele nu rezultă o mărturie acuzatorie, astfel fiind inapte de a fundamenta soluția de condamnare. În acest context, recurentul a făcut trimitere la cauza Lazu c. Republicii Moldova și menționează că instanța de apel a ignorat prevederile art. 6 CoEDO.

9. Pe cauză a fost depusă referință de către procuror, care se pronunță pentru dispunerea inadmisibilității recursurilor, ca fiind vădit neîntemeiate. În motivarea solicitării expuse, procurorul menționează că instanța de apel just a adoptat soluția de condamnare în privința inculpatului, iar activitatea instanței de apreciere sau reapreciere a materialului probatoriu în alt sens decât cel propus de recurent este o prerogativă a acesteia și nu constituie un temei separat de recurs, prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, astfel invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar fiind lipsită de orice suport legal.

Procurorul menționează că motivele invocate de recurent deja au constituit obiect de examinare în instanța de apel, iar o altă opinie asupra probelor puse la baza soluției adoptate nu poate servi drept temei pentru reexaminarea cauzei.

10. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal dispune inadmisibilitatea acestora, din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat împotriva hotărârii instanței de apel, dispune inadmisibilitatea lui în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Astfel, examinând motivele invocate în recursurile ordinare, Colegiul penal constată că prin acestea se expune o critică asupra probelor puse de către instanța de apel la baza condamnării lui Geleri Zeyneddin, critică care în opinia recurentului este justificată și impune necesitatea casării deciziei atacate. În contextul dat, Colegiul penal reține că art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală prevede o listă exhaustivă de temeiuri pentru recurs, a cărei analiză denotă faptul că chestiunile privind aprecierea probelor nu sunt reflectate în conținutul acestui articol, astfel neconstituind un temei pentru recurs separat. În acest sens, este necesar de a reitera că potrivit art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.*

Totodată, Colegiul penal statuează că critica aprecierii probelor, care la caz comportă o solicitare de reapreciere a acestora, nu poate fi supusă analizei la etapa examinării cauzei în

ordine de recurs ordinar, deoarece instanța de recurs este abilitată de a se pronunța asupra chestiunilor de drept, care constituie erori cu caracter procedural sau material, iar aprecierea probelor constituie o chestiune de fapt, ce ține de judecarea fondului cauzei, judecare care nu se înfăptuiește de către instanța de recurs. În contextul dat, Colegiul penal reiterează că *instanța de recurs verifică legalitatea și temeinicia hotărârilor judecătorești atacate, exclusiv prin prisma prezenței sau absenței temeiurilor pentru recurs, prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.*

Din considerentele expuse, Colegiul penal respinge argumentele recurentului în partea dată, ca fiind *de jure* inadmisibile.

În același context, Colegiul penal lărgit constată că temeiul pentru recurs invocat în cerere, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, și anume că *nu au fost întrunite elementele infracțiunii*, nu și-a găsit confirmare la examinarea prezentelor recursuri ordinare, fiind invocat nemijlocit întru susținerea criticii privind aprecierea probelor care, după cum s-a menționat anterior, este inadmisibilă la această etapă a procesului penal. Totodată, Colegiul penal atestă că recurentul a omis să specifice care element al infracțiunii îl consideră absent în acțiunile sale, ceea ce denotă formalitatea invocării temeiului nominalizat pentru recurs.

Sub aceste aspecte, Colegiul penal constată că argumentele invocate de recurent au fost pe deplin abordate la etapa judecării apelului, asupra lor fiind expuse concluzii relevante în decizia atacată, enunțate la pct. 7.1. al prezentei decizii, care nu necesită o reiterare din motivul temeiniciei și plenitudinii lor.

Totodată, contrar celor invocate de recurent, Colegiul penal constată că instanța de apel, la adoptarea soluției de condamnare, deși se afla în prezența solicitării din partea procurorului, nu s-a bazat pe raportul ofițerului de urmărire penală Chiosa V. și nu l-a reținut în calitate de probă.

Suplimentar, Colegiul penal consideră neîntemeiate argumentele recurentului, în susținerea faptului că instanța de apel nu s-a conformat regulilor de judecare a apelului după o sentință de achitare. Contrar celor invocate de recurent, Colegiul penal constată că instanța de apel a dispus audierea martorului XXXXX (f.d. 221, vol. I) și nu a pus la baza condamnării inculpatului declarațiile acestui martor, date în urma audierii, explicându-și poziția în acest sens. Totodată, contrar argumentelor invocate de recurent, prin care se critică faptul că instanța de apel a dispus audierea unui singur martor al acușării – XXXXX, Colegiul penal constată că instanța de apel nici nu putea purcede la audierea a altor careva martori, or XXXXX, potrivit materialelor cauzei, este singurul martor al acușării în cauză (f.d. 74, vol. I).

În prezența acestor constatări, Colegiul penal conchide că instanța de apel s-a conformat cu strictețe prevederilor art. 415 alin. (2¹) Cod de procedură penală.

În ansamblul circumstanțelor constatate, din motiv că temeiurile pentru recurs invocate în cereri nu și-au găsit confirmare, precum și din considerentul că celelalte argumente sunt inadmisibile, iar alte erori care ar impune soluția casării deciziei instanței de apel nu s-au depistat, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității recursurilor ordinare declarate în cauză, deoarece sunt vădit neîntemeiate.

11. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către inculpatul *Geleri Zeyneddin XXXXX*, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 septembrie 2017, în propria cauză penală, deoarece sunt vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 07 martie 2018.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Nadejda Toma

Anatolie Țurcan